

Santuari de la Mare de Déu de Queralt

Berga

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Muntanya de Queralt
Emplaçament Esplanada del Santuari.

Coordenades:

Latitud: 42.10241
Longitud: 1.85212
UTM Est (X): 405087
UTM Nord (Y): 4661784

Classificació

Número de fitxa 08022 - 145
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Barroc
Segle XVIII
Any 1725
Autoria de l'element: J. Arnau Dias, F. Morató i J.A. Coderch (campanar)
Estat de conservació Bo
Protecció Legal i física
Observacions protecció: BCIL
Accés Restringit
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Solsona, plaça del Palau s/n (Solsona)

Fitxes associades:

[Llegenda de la troballa de la Mare de Déu de Queralt](#)

[Cova de Santa Elena](#)

Autoria de la fitxa Albert Rumbo Soler i Isaac Soca Torres.

Descripció

Es tracta d'una església de planta de nau única amb capelles intercomunicades entre els contraforts que permeten el recorregut sense incidir en la zona de culte. La capçalera, de planta quadrada, conjuntament amb els espais colaterals i la sagristia, mantenen la forma rectangular de l'edificació, que és de fàbrica de pedra i reble, per revestir. La nau, de 7,80 x 24 metres, és oberta a migdia. Té volta de canó de mig punt, modelada per llunetes cegues i compassada en cinc trams pels arcs faixons i triomfal. Té tres arcs formers per banda, dels quals l'immediat al presbiteri presenta el bancal esplandit. L'alçat interior, organitzat amb elements renaixentistes, esdevé un sistema de composició arquitectònica que articula i emfasitza l'espai de la nau. Té un sistema complet de pilastres adossades d'ordre compost i entaulament on, sobre la cornisa superior, s'imposten els arcs faixons de la volta. Les capelles són cobertes amb volta d'aresta; els espais colaterals del presbiteri amb volta de canó seguit, impostada al viu al mur, i la sagristia amb tres voltes de creueria, els nients de les quals s'imposten sobre caparrons d'àngels. La composició de la façana són tres cossos, amb eix de simetria central, a la manera de les façanes de planta basilical. El cos central correspon a la nau, més alt i cobert a dues vessants i amb cornisa de fàbrica de rajol, amb una petita finestra centrada a la part superior i el rosetó amb adovellat de pedra i vidriera plomada. Els cossos laterals, més baixos i coberts a una vessant, presenten un balcó central a cada pis. Darrera la nau, a través de dues escales que surten dels cossos laterals, s'accedeix al cambril de la Mare de Déu. A l'esquerra de la façana, sobre un massís rocós, s'hi troba el campanar; un cilindre de pedra vista, com la façana, de 15 metres d'altura per 3,65 de diàmetre.

Història

L'actual santuari substituï l'anterior, edificat al segle XIV per l'acomodat mercader berguedà Francesc Garreta. Un carreu de la cantonada de llevant ens recorda la data d'inici del santuari actual: el 16 de juliol del 1725. En fou l'arquitecte en Josep Arnau Dias i el mestre d'obres en Francesc Morató. L'any 1741 fou inaugurada la nova església i fou iniciat el retaule barroc que fou destruït el 1936. D'ençà de la seva construcció, el santuari ha estat reformat constantment, la qual cosa ha fet variar considerablement la seva aparença. El 1916 es beneí la primera pedra d'una façana eclèctica i descomunal, projectada per Alexandre Soler i March, que no s'arribà a dur a terme. D'ençà de 1939, les reformes i obres de millora s'han anat succeïnt fins atorgar-li la fesomia actual (pintures, emmosaiats, campanar nou, etc.). Les darreres reformes importants daten del 1991.

Bibliografia

AADD: Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, Barcelona, 1994, pàgs. 34-35.
BERNADICH, Anna; ROTA, Montserrat; SERRA, Rosa: Guia d'art del Berguedà, Berga, 1991, pàgs. 51-52.
AADD: Guia del Berguedà, Berga, 1985, pàgs. 176-177.
ALIER, Roger; VILADÉS, Ramon: Gran geografia comarcal catalana, vol. 2, Barcelona, 1981, pàg. 250-252.
HUCH i GUIXER, Ramon: Notes històriques de la ciutat de Berga, Barcelona-Berga, 1994.
ARMENGOU i FELIU, Josep: El santuari de la Mare de Déu de Queralt, Granollers, 1971.
RIBERA i RIBÓ, Bonaventura: Memòria històrich-descriptiva del santuari de Nostra Senyora de Queralt,

Barcelona, 1904.

VILARDAGA i CAÑELLAS, Jacinto: Història de Berga, Barcelona, 1890.

VILARDAGA i CAÑELLAS, Jacinto: Efemérides bergadanas, Manresa, 1919.

FELIPÓ i ORIOL, Ramon: "Els llibres de Queralt", El Vilatà, 77, març 1990, pàgs. 30-31.

ANÒNIM: "Perillen unes pintures del segle XVIII de Queralt", El Vilatà, 83, octubre 1990, pàg. 25.

COLUMNA SALOMÒNICA, La: "Notícia de Pere Puig, arquitecte, pintor i músic berguedà del segle XVIII", El Vilatà, 83, octubre 1990. Pàg. 25.

VILADOMAT, R: "L'església de Queralt, emblanquinada", El Vilatà, 86, març 1991, pàgs. 18-19.

VILADOMAT, R: "Vaig netejar tota l'església amb goma d'esborrar" El Vilatà, 86, març 1991, pàgs. 18-19.

SERRA i ROTÉS, Rosa: "Un inventari de Queralt de l'any 1884", El Vilatà, 88, maig 1991, pàg. 47.

AADD: "Queralt", L'Erol, 34, estiu-tardor 1991 (monogràfic).

CARRERAS, Josep: "L'ex-vot mariner del santuari de Queralt", L'Erol, 43, primavera 1994, pàgs. 31-33.

VILARDAGA i PUJOL, José Maria: La ciudad de Berga y sus alrededores, Berga, 1929, pàgs. 53 i segs.

POSTIUS, Joan: Guia de Berga y su comarca y del real santuario de Queralt, Madrid, 1916.

